

To me je zelo osrečilo

Leticia Gómez-Tagle, koncertna pianistka iz Mehike, ki je v Avstriji našla svoj drugi dom, govori o svojem vsakodnevnem delu z globoko preprostostjo: “Moj poklic je podarjati glasbo.”

22. Nov. 2011

Sem Leticia Gómez-Tagle, koncertna pianistka. Pred 25 leti sem v Mehiki zmagala na državnem tekmovanju v igranju klavirja in nagrada je bila štipendija, ki jo podeljuje avstrijsko ministrstvo za šolstvo in vključuje

študij na Univerzi za glasbo in scensko umetnost na Dunaju.

Preden sem odšla študirat v Avstrijo, sem spoznala Opus Dei. Nekaj mesecev pozneje sem se odločila, da grem po poti klica k svetosti sredi sveta in od takrat sem numerarija v Delu.

Pianistka se posvečuje tako kot kdorkoli drug: z resnim delom in iskanjem Boga v vsem, kar počne. To pomeni, da si prizadevam študirati poglobljeno in odigrati vsak koncert pred Bogom. Izročam ure študija in poskušam maksimalno izkoristiti čas. Za klavir obstajajo skladbe, ki jih je zelo težko brati in igrati, zato jih je potrebno intenzivno preštudirati pred nastopom pred publiko. V tistih zahtevnih trenutkih vedno pomislim na to, kar je govoril sv. Jožefmarija: treba je negovati drobne stvari pri delu in v vsem, kar počnemo, ker so zelo pomembne.

Poklic ni samo sredstvo za preživljanje, temveč način za služenje drugim. Moj poklic je podarjati glasbo drugim, pa naj bo z nastopanjem na koncertu ali s poučevanjem. Pri učnih urah je mogoče narediti veliko dobrega za vzgojo otrok in mladih, istočasno pa je to priložnost za življenje mnogih kreposti: red, vztrajnost itd. Pri nastopanju na koncertih je mogoče tudi ljudem pomagati, da se približajo Bogu, kajti glasba sama po sebi človeka dviguje na nadnaravno raven.

Poklicanost k svetosti je vesoljna in gre onkraj geografskih ali narodnostnih okvirov. Da bi jo lahko jasno zaznali, je pomembno življenje vere vsakega posameznika. V primeru Srednje Evrope ljudje trenutno živijo precej dobro. Včasih zaradi preobilja materialnih dobrin nekateri pozabijo na Boga, toda mnogi niso zadovoljni s to obliko

življenja in čutijo, da jim manjka nekaj pomembnega; mi vemo, da je ta “nekaj” vera.

Pri opravljanju svojega poklica kot koncertna pianistka sem spoznala mnogo ljudi iz različnih držav in vselej se je potrdilo, da kadar z nekom vzpostavim pristno prijateljstvo, mu poskušam dati najboljše, kar imam. Prav na enak način poteka moje življenje z Bogom. Duhovnost Opus Dei mi je pomagala izboljšati moj odnos z Bogom in se tudi bolj razviti pri delu ... to me je zelo osrečilo.